

19. oktober 2017

Forslag til forespørgselsdebat om hvilke tiltag vi skal igangsætte for at udfase brug af plastikposer til affald.

(Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

Der er muligvis nogen der endnu husker, da man brugte papirposer i butikkerne. Dengang da man brugte papir, var forholdene anderledes. Men det faktum at den megen snak om den voldsomme skovfældning i resten af verden, som følge af papirforbruget, kom til at ændre forholdene så meget, at vi holdt op med at bruge papirposerne.

I dag er det så til gengæld blevet plastikposerne, der har taget over og kan ses i alle butikker, uanset hvor man befinder sig. I årene der er gået siden vi begyndte, at bruge plastikposer, gik det op for alle os verdensborgere, at såfremt vi blindt fortsatte brugen af plastikposer, så ville det forurene overalt.

Derfor er vi da også fra Siumut fuldstændig enige med debatholderen, medlem af Inatsisartut, Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit i, at tiden er inde til, at vi skal handle nu og, at vi alle i fællesskab må samarbejde om, at finde brugbare løsninger på dette problem. I dag er plastik blevet så almindeligt forekommende, at det bruges overalt i alle sammenhænge og vi forbruger selv løs udfra alt det vi importerer uden, at stille spørgsmålstejn omkring eventuelle konsekvenser heraf.

Plastik forekommer i forbindelse med fødevarer, møbler, på vort arbejde, ja, rent faktisk er praktisk taget alt af plastik. Det meste af det plastik vi bruger i dagligdagen, havner på dumperne hvor det afbrændes, og på forbrændingsanlæggene hvor vi jo ved, at røgen er giftig for mennesket, og hvor sågar gravides fostre kan tage skade af røgen, og endelig ved vi allerede i dag, at røgen kan medvirke til at starte kræft. Med hensyn til den røg som forurener via forbrændingsanlæggenes skorstene, så ved vi i dag for lidt om de farlige stoffer, som skorstensrøgen indeholder.

Den plastik som vi smider på jorden eller efterlader i naturen, vil først i løbet af 500 år forsvinde. I havet er forholdene anderledes, idet det her vil 10-20 år for en plastikpose at forsvinde. Man er dog vidende om, at plastik aldrig helt forsvinder, idet at plastik omdannes til mikroplast som mikropartikler på land og til havs og vil derfor i de fleste tilfælde ikke kunne ses med det blotte øje, og for os der spiser meget grønlandsk proviant og fisk, så er problemet med tanke på længere sigt særdeles alvorligt, hvis vi ikke gør noget ved det, fordi vi får plastikposerne i hovedet igen i sidste ende, og hertil kan man så forestille sig, at vi ikke har de bedste sygehuse, hvilket derfor vil gå udover os i sidste ende, så i stedet for at sidde med hænderne i skødet og bare afvente det værste mulige scenarie er det vigtigt, at vi peger på, hvad der kan gøres ved dette problem.

Vi må derfor allesammen i fællesskab, lede efter de bedst tænkelige veje for, at løse dette problem og derfor vil en opstart af en større folkeoplysning være på sin plads.

I denne oplysningskampagne må udgangspunktet være, at man som udgangspunkt starter i folkeskolen. Derudover bør alle uddannelsessteder i Vort Land også være med til, at drøfte dette store problem for, at sikre, at så mange uddannelsessøgende som muligt deltager i debatterne og i

arbejdet, og herudover kan idrætsforeningerne inddrages. Derfor vil vi fra Siumut efterlyse nødvendigheden af, at vi er med til, at pege på alternative muligheder og løsningsforslag, således at det kæmpe forbrug af poser i butikkerne, kan begrænses. Vi er derfor nødt til, at pege på konkrete løsningsforslag hvor vi i en nærmere afgrænset indsatsperiode, som eksempel kan gøre en indsats overfor det store forbrug af plastikposer og begynde, at erstatte disse med mindre farlige produkter.

Om plastikken er havnet ude i naturen forsætligt eller uforsætligt, er der skabt store plastikøer som følge af at de flyder med havstrømmene, de forårsager store verdens omspændende problemer. Og der findes endda flere af disse store plastikøer rundt om i havene, disse store plastikøer indeholder en masse mikroplast, det siges, at disse plastikøer som flyder med havstrømmene er på størrelse med det Afrikanske kontinent, dette er ikke acceptabelt. Den plastik som er på havene havner som sagt i vores og dyrenes kroppe, og hvis den ikke skal vokse er det tvingende nødvendigt at gøre noget ved dette enorme problem, derfor skal vi fra Siumut sige, at vi er glade for at Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit har taget denne forespørgselsdebat op.

Andre lande gør nu noget konkret for, at få afskaffet plastik poserne, og nu er tiden også inde til, at vi står sammen om, at gøre noget ved dette problem. Jeg ønsker jer alle en rigtig god debat.

Mala Høy Kúko
Siumut